

Између власти и служби безбедности ствара се клијентски однос у којем је грађанин ускраћен, а носиоци власти представљају главну претњу за безбедност грађана, рекао је у Пресингу на телевизији Н1 Мирослав Хаџић, председник Управног одбора Београдског центра за безбедносну политику говорећи о Изменама и допунама закона о БИА.

Измене и допуне закона о БИА, које је Влада по хитној процедури послала у Скупштину Србије, предвиђају шира овлашћења директора БИА, али и запошљавање кадрова решењем директора без јавног конкурса.

Хаџић каже да сутра 200 чланова Српске напредне странке може да потпише да су замрзли страначку функцију и да приступе БИА. Додаје да је то начин на који се тргује утицајем и купује лојалност.

"Ми о раду БИА знамо само онолико колико нам дозвољавају да знамо и кроз неке случајне омашке можемо нешто више да сазнамо. Видимо да нам стално емитују та сценарија о ударима, ту се ствара клијентски однос у којем не знамо ко кога, само знамо ко страда, ко је ускраћен - носиоци власти представљају главну претњу за безбедност грађана", оцењује Хаџић.

Према мишљењу професора Хаџића, најспорније тачке из Предлога закона је то што се документ о организацији службе проглашава тајним, и што давањем превеликих овлашћења директору све почиње и завршава се с њим.

Давање овлашћења директору је оправдано за руковођење службом, али по стандардима недостаје друга и трећа инстанца, каже Хаџић и прецизира да су то Скупштински одбор за безбедност и Савета за националну безбедност.

Трећа спорна тачка закона, према његовом мишљењу, су безбедносне провере, процедуре прикупљања и чувања података добијених тим проверама.

Савић: Огромне хипотеке прошлости

Андреј Савић, професор Факултета за дипломатију и безбедност и бивши директор БИА, каже да се отварају питања организационе структуре и методологије безбедносног рада. Према његовом мишљењу, јавно се објављује само врх организационе структуре безбедносне агенције, док се за јавност затвара оно што је специфичност рада.

Говорећи о могућностима злоупотреба служби безбедности, он подсећа да су хипотеке прошлости трагичне и страшне и да су службе биле инструмент владајућих политичких структура, али додаје да је друштвени контекст од времена Озне, Удбе, ДБ-а и деведесетих година радикално промењен.

"Мислим да је у предлозима ових решења требало блаже изнијансирати, другачије поставити ствари. Пример је запошљавање без конкурса. У Југославији није било конкурса већ препоруке, а кандидате је делегирао Савез комуниста. После 2000. године ми смо попутно то учинили отвореним, отворили смо стални конкурс са одређеним процедурама. Ако се укине тај принцип то неће бити добро, јер дајете моћ да се припадници такве агенције одређују према неким критеријумима који нису критеријуми струке и професионалности", упозорава Савић.

